21/07/2021

Ο Μητροπολίτης Κορίνθου για την δολοφονία στη Φολέγανδρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Τη Δευτέρα 19 Ιουλίου 2021, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος συγχοροστατούντος του Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου χοροστάτησε στον Μέγα Εσπερινό με την ευκαιρία της εορτής της μνήμης του Προφήτη Ηλία του Θεσβίτου, στο πανηγυρίζον Ιερό Μετόχιο της Προτύπου Ιεράς Μονής Θεομήτορος, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στο Λουτράκι.

Τους Αρχιερείς πλαισίωσαν Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως και άλλων Ιερών Μητροπόλεων, ενώ τη διακονία του λόγου ανέθεσε ο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Διονύσιος στον Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως και Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας «ΠΑΝΤΩΝ ΧΑΡΑ» Αρχιμανδρίτη π. Άνθιμο

Παπαλεξόπουλο, ο οποίος στο κήρυγμά του μίλησε για τον Προφήτη Ηλία, που εμφανίζεται «μονώτατος» έναντι του Βασιλικού θρόνου του Αχαάβ και της Ιεζάβελ και του αποστατημένου λαού, που εγκατέλειψαν τον αληθινό Θεό και λάτρευαν τα είδωλα. Ο Προφήτης μολονότι ήταν μόνος δεν δείλιασε, δεν απογοητεύτηκε αλλά με πίστη στον αληθινό Θεό κατάφερε να μεταστρέψει και να επαναφέρει το Ισραήλ στην ορθή πίστη. Ολοκληρώνοντας προέτρεψε να μιμηθούμε τον ζήλο του Προφήτου Ηλιού αρχίζοντας τον αγώνα από τον εαυτό μας.

Κατά την απόλυση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Διονύσιος επεσήμανε, ότι η εορτή του Προφήτη Ηλία μας φέρνει πάντοτε προ των ευθυνών μας έναντι της πίστεως μας. Είναι πολλοί εκείνοι, που διερωτώνται, ιδιαιτέρως εσχάτως, τι κάνει η Εκκλησία, τι κάνει ο Πατριάρχης ή ο Αρχιεπίσκοπος ή ο Μητροπολίτης για να ανανήψουμε από τις ποικιλόμορφες κρίσεις; Το έργο των Κληρικών δεν είναι να κάνουμε πολιτική αλλά προσευχή. Αυτό δεν το κατανοεί ο κόσμος. Έργο της Εκκλησίας δεν είναι να οδηγεί τους ιερείς της να «βγαίνουν στα μπαλκόνια» και να αντιμάχονται με τους πολιτικούς και τους ισχυρούς ή τους ανίσχυρους, αλλά αντίθετα έργο των Κληρικών είναι να βρίσκονται γονατιστοί μπροστά στο Ιερό Θυσιαστήριο και να δέονται για τον λαό, όπως ακριβώς έπραξε ο Προφήτης Ηλίας, ώστε ο λαός να πιστεύει στον Θεό. Όταν πραγματικά πιστεύουμε στον Θεό μπορούμε να αποθεραπευτούμε από κάθε νόσο, μπορούμε να ανταπεξέλθουμε από κάθε δυσκολία, μπορούμε να βιώσουμε τα πάντα, γιατί «*ει ο Θεός μεθ’ ημών, ουδείς καθ’ ημών*».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Διονύσιος αναφέρθηκε και στο θλιβερό συμβάν της δολοφονίας της Γαρυφαλλιάς στη Φολέγανδρο και στην παρουσία του στην κηδεία, την οποία και ετέλεσε. Ο Σεβασμιώτατος συνέχισε λέγοντας, πως «Με βαθιά θλίψη διαπίστωσα εκεί, βλέποντας τους νέους και τις νέες μας, ότι τα παιδιά μας είναι «ανοχύρωτες πόλεις» όσον αφορά στο θέμα της πίστεως. Έχουμε πλέον εγκαταλείψει τα παιδιά μας στην τύχη τους και δεν τους μιλάει κανείς για τον Θεό, για τον άνθρωπο και για τη ζωή. Ο Ντοστογιέφσκι έγραψε: «Χωρίς Θεό, όλα επιτρέπονται», μα να που τελικά δεν επιτρέπονται όλα! Αντιθέτως με τον Θεό επιτρέπονται όλα, καθώς ο ίδιος ο Θεός δεν επιτρέπει αυτά που δεν θέλει να κάνουμε». Ολοκληρώνοντας τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε εμφαντικά: «Ας πάρουμε ως παράδειγμα τον Προφήτη Ηλία, ας προσέξουμε λίγο περισσότερο την πνευματικότητα των παιδιών μας, ας τους μιλήσουμε για τον Θεό, για τον άνθρωπο και για την αγάπη, που οφείλουμε να επιδεικνύουμε στον συνάνθρωπό μας, ας μην «σκληραίνουμε» την καρδιά μας, αλλά να ζητάμε από τον Θεό να δώσει την χάρη του ακόμα και στους εχθρούς μας και σε όλους όσοι θέλουν να μας βλάψουν και τότε πραγματικά θα διαπιστώσουμε ότι όλες οι δυσκολίες θα καμφθούν γιατί δεν θα είμαστε μόνοι, μονώτατοι!»

Την Τρίτη, 20 Ιουλίου, ανήμερα της εορτής του Προφήτη Ηλία, στο Ιερό Μετόχιο της Προτύπου Ιεράς Μονής Θεομήτορος, τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, υπό του Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Διονύσιος παρέστη προσευχόμενος, ενώ τον Επίσκοπο Κεγχρεών πλαισίωσαν ο π. Πρόδρομος Αντωνίου, αδελφός της Ιεράς Μονής Αναστάσεως Χριστού, ο π. Μιχαήλ Γιαννάτος, από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, ο π. Αθανάσιος Κοντογιάννης, ο Ιερομόναχος π. Λογγίνος Αρχόντης, αδελφός της Ιεράς Μονής Αναστάσεως Χριστού, ο π. Δημήτριος Φουρλεμάδης και ο Διάκονος π. Γεώργιος Μαρινάκης, ενώ τους Ιεροψαλτικούς Χορούς έψαλαν, τόσο στον Εσπερινό όσο και στη Θεία Λειτουργία, ο κ. Λεωνίδας Δούκας και τα μέλη της χορωδίας του.

Ο Βοηθός Επίσκοπος στην ομιλία του αναφέρθηκε στην ευκαιρία πνευματικής οικοδομής, που δίδεται σε κάθε Πιστό με αφορμή την μνήμη είτε σωτηριωδών γεγονότων της Πίστεως μας είτε Αγίων, που γιορτάζει η Εκκλησία μας, αφού τιμούν τις εορτές κατά την προτροπή το Ψαλτηρίου: «*σχολάσατε καὶ γνῶτε*».

Έτσι με αφορμή τη μνήμη του λαοφιλούς Προφήτη Ηλία εστίασε σε τρία σημεία την προσοχή του εκκλησιάσματος:

1) Στην Αποστολική ρήσι: «*Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ*» (Ιακ. ε΄,17), η οποία φανερώνει τη θερμή προσευχή πίστεως, που ο καθένας, αν και φέρει την ασθενή ανθρώπινη φύση, μπορεί να χρησιμοποιεί όχι για να κλείσει

τους ουρανούς αλλά για να ζητήσει από τον Θεό «τα καλά και συμφέροντα τη ψυχή αυτού ως και πάντα τα προς σωτηρίαν αιτήματα»!

2) Τον υπέρμετρο ζήλο για τα «δικαιώματα του Θεού» στη ζωή των ανθρώπων και ιδιαιτέρως του Ισραήλ, ο οποίος με την εμφιλοχώρηση της ειδωλολατρείας, ένεκα της βασίλισας Ιεζάβελ, στην «γη της επαγγελίας» άλλαξε τα ήθη του απομακρυνόμενος από τον Αληθινό Θεό και τις σωτήριες εντολές Του. Ο ζήλος όμως αυτός του Προφήτη τον έκανε σκληρό και άκαμπτο εμπρός στην λιμοκτονία, που αντιμετώπιζε ο λαός εξαιτίας της ανομβρίας. Έτσι, αν και υπεβλήθη στον υπερβολικό κόπο της πεζοπορίας σε κακή κατάσταση από τον χείμαρρο Χοράθ, που ξηράνθηκε, έως τα Σάρεπτα της Σιδωνίας, και είδε το μέγεθος της καταστροφής δεν εκάμφθη ούτε μαλάκωσε η σκληρότητά του. Τούτο αποτελεί παράδειγμα προς αποφυγήν, διότι και τους «Πιστούς» πολλές φορές τους καταλαμβάνει ζήλος «οὐ κατ᾽ ἐπίγνωσιν», άνευ διακρίσεως, ώστε να αποδεικνύονται όχι φιλάδελφοι προς σωτηρία ψυχών αλλά δυστυχώς μισάνθρωποι, έχοντες την αίσθηση, ότι αυτοί «μονώτατοι» έμειναν πιστοί!

3) Το άκαμπτον όμως του Προφήτου εκάμφθη όταν απέθανε ο υιός της Σεραφθίας χήρας, η οποία του χρέωσε την απώλεια. «Συ μου σκότωσες το παιδί μου. Από σένα άνθρωπο του Θεού, που ήλθες στο σπίτι μου, θυμήθηκε ο Θεός τις αμαρτίες μου και με τιμώρησε με τον θάνατο του παιδιού μου». Ο Προφήτης εμπρός στον τρομερό πόνο της μητέρας δεν μίλησε. Τον αδικούσε, όμως σε τέτοιες δύσκολες ώρες δεν ζητούνται ευθύνες. Πήρε το νεκρό παιδί της χήρας και «ανεβόησεν Ηλιού και είπε»: «Αλλοίμονο σε μένα, Κύριε, να γίνω αφορμή να πληγωθεί ακόμα μια φορά η καρδιά της χήρας, που με τόση καλωσύνη με φιλοξενεί». Εφύσηξε τρείς φορές στο πρόσωπο του νεκρού παιδιού και εξακολούθησε την προσευχή του: «Κύριε ο Θεός μου, ας ξαναγυρίσει η ψυχή του παιδιού αυτού σ᾽ αυτό και ας ξαναζήσει Κύριε…»! και ο Θεός άκουσε την προσευχή του Προφήτη Ηλία και αναστήθηκε το παιδί, το οποίο παρέδωσε στην μητέρα του ζωντανό και πάλι! «βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου» της είπε και εκείνη κατάπληκτη για το θαύμα, ευγνώμων για την ενέργεια και συντετριμμένη για την άδικη επίθεση κατά του Προφήτου φώναξε: «ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεοῦ καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν …»!

Αυτήν τη φιλάνθρωπη και αγαπητική διάθεση του «ζηλωτή» Προφήτη οφείλουμε να μιμηθούμε και᾽ μείς για ν᾽ αξιωθούμε της Βασιλείας των Ουρανών.

Primo